

убивать. Като умрѣ, той изплува надъ водата, а хората стѣпватъ на него, като на островъ, разсичатъ го съ брадви и му зиматъ масъта, коститѣ и баленитѣ. Баленитѣ пришиватъ на женски дрѣхи, за да бждатъ гиздави, отъ коститѣ му правятъ различни костени работи, а отъ масъта му правятъ хубавитѣ стеаринови (спарматцетени) свѣщи. Понеже китовата масъ, кога застине, става много ронлива, хората я размѣсватъ съ восъкъ.

Плъвенъ.

Мирчо.

На хармана.

Глънце пари, врабци скачатъ
Около хармана,
Бавно воловетѣ влачатъ
Тежката диканя.

Край кладнята конче цвили,
Волове се връщатъ,
А пъкъ хора съ дълки вили
Сламата обръщатъ.

Пладнѣ мине, на хармана
Жито се отвѣва,
А въ душата на ступана
Драго, драго става.

В. Ив. Стояновъ.

